

การสร้างแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ A Construction of Rating Scale for 100-meter Running Skills Test for The Students of the Institute of Physical Education Bangkok Campus

.....
ลายสภิดา ศรีสม
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ จำนวน 60 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาชาย จำนวน 30 คน เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 30 คน ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ใช้วิธีของ Rovinelli และ Hambleton หาค่าความเชื่อถือได้ โดยวิธีการทดสอบซ้ำ และหาค่าความเป็นปรนัย โดยใช้ผู้ประเมิน 2 ท่าน

ผลการวิจัยพบว่า แบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร มีความเที่ยงตรงช่วงตั้งแต่ 0.90-1.00 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ค่าความเชื่อถือได้ ช่วงตั้งแต่ 0.87-0.95 อยู่ในเกณฑ์ดี และดีมาก และค่าความเป็นปรนัย ช่วงตั้งแต่ 0.78 -1.00 อยู่ในเกณฑ์ยอมรับ ดี และดีมาก ตามลำดับ

คำสำคัญ : แบบประเมินค่า, การวิ่ง 100 เมตร

Abstract

The purpose of this study was to construct Rating Scale for 100-meter Running Skills Test for the Students of the Institute of Physical Education Bangkok Campus. The sample for the test construction were of 60 students, 30 boys and 30 girls. The content validity of the test was evaluated by 5 experts using the method proposed by Rovinelli and Hambleton. The test-retest method was used to determine the reliability. The objectivity was judged by two evaluators.

The results of this study indicated that the content validity was between 0.90 1.00 which is very good while the reliability was between 0.87-0.95 which ranged from good to very good and the objectivity was between 0.78-1.00 which ranged from average, good to very good. It was implied that the test quality was considered satisfactory.

Keywords : Rating Scale, 100-meter Running

บทนำ

กรีฑานับว่าเป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวอย่างหนึ่งและเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ โดยเฉพาะในสมัยโบราณกิจกรรมกรีฑาซึ่งประกอบด้วยการวิ่ง การเดิน การกระโดด การทุ่ม การขว้าง การปา ฯลฯ เป็นกิจกรรมที่ทำให้มนุษย์อยู่รอดอยู่ได้ จากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต มนุษย์ได้พัฒนากิจกรรมเหล่านี้มาเป็นการแข่งขันเพื่อประลองความสามารถในด้านต่างๆ กรีฑาถือว่าเป็นกีฬาที่มีรายการจัดการแข่งขันมาพร้อมๆ กับกีฬาโอลิมปิก และได้มีการพัฒนารูปแบบของการแข่งขันออกไปมากมาย (สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์, 2546)

กรีฑาเป็นกีฬาที่คนนิยมดูมากที่สุดในโลกชนิดหนึ่ง เพราะสามารถมองเห็นได้ชัด ความเร็ว ความไกล และความสูงได้อย่างชัดเจน ซึ่งสามารถเล่นได้ทั้งชายและหญิง กรีฑาได้บรรจุให้มีการเรียนการสอนและในการแข่งขันทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬาแห่งชาติไปจนถึงการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และรายการแข่งขันกรีฑาที่คนทั่วโลกนิยมดูมากที่สุด

จากความสำคัญของกรีฑา สถาบันการพลศึกษาจึงได้บรรจุวิชากรีฑา 1 อยู่ในกลุ่มวิชาเฉพาะด้าน (วิชาเอกเลือก) ผู้สอนจะต้องสอนให้นักศึกษามีทักษะพื้นฐานที่ดี นักศึกษาต้องได้รับการฝึกทักษะพื้นฐานต่างๆ (สถาบันการพลศึกษา, 2548) ซึ่งมีทักษะหลายอย่าง โดยเฉพาะการวิ่ง 100 เมตร นับว่าสำคัญ เนื่องจากการวิ่ง 100 เมตร มีพื้นฐานทักษะที่สำคัญของการวิ่งระยะต่างๆ ประกอบด้วยทักษะการตั้งต้น ทักษะการออกวิ่ง ทักษะการวิ่งทางตรง และทักษะการวิ่งเข้าเส้นชัย

ในการประเมินผลทักษะกรีฑาส่วนใหญ่จะใช้

แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นเองจากประสบการณ์ใช้วิธีการสังเกตของผู้สอน โดยมีเครื่องมือที่ช่วยในการสังเกตให้มีความเป็นปรนัยมากขึ้น ได้แก่ แบบประเมินค่า ซึ่งสอดคล้องกับ บุญส่ง โกสะ (2547) กล่าวว่า “มาตรฐานประมาณค่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวัดผลวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะเมื่อต้องการดูท่าทางในการทำทักษะต่างๆ เป็นหลัก”

ดังนั้น การวัดผลและประเมินผลในวิชากรีฑา 1 โดยเฉพาะทักษะการวิ่ง 100 เมตร การวัดผลที่ต้องการทราบว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะถูกต้องมากน้อยเพียงใดจึงควรใช้แบบประเมินค่า (rating scale)

จากความสำคัญของการใช้แบบประเมินค่า ยังไม่มีแบบประเมินค่า ที่นำมาใช้ประเมินผลการเรียน และยังไม่มีพบว่าผู้ใดได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินค่า ทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับนักศึกษา สถาบันการพลศึกษามาก่อน ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนวิชากรีฑา ได้เล็งเห็นความสำคัญของแบบประเมินค่าทักษะกรีฑา จึงต้องการสร้างแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร เพื่อนำไปใช้ในการวัดผลการเรียนการสอนทักษะการวิ่งของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพฯ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพฯ ในเรื่องความเที่ยงตรง (content validity) ความเชื่อถือได้ (reliability) และความเป็นปรนัย (Objectivity)

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 210 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาชาย จำนวน 151 คน เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 59 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือด้านความเชื่อถือได้ และความเป็นปรนัย คือนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 60 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาชาย จำนวน 30 คน เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage sampling)

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ ที่มีความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ และความเป็นปรนัย
2. สามารถนำแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร ไปใช้ในการพิจารณาตัดสินการให้คะแนนและประเมินความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียนถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนในการเรียนวิชากรีฑา 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ ประกอบด้วย 4 ทักษะ คือ

1. ท่าตั้งต้นการวิ่ง เป็นการวัดความถูกต้องของท่าทางในการจัดที่ยันเท้า จัดที่ยันเท้าหน้า (front block) ห่างจากเส้นเริ่มต้น (starting line) ประมาณ $1\frac{1}{2}$ ฝ่าเท้าของตนเอง จัดที่ยันเท้าหลัง (rear block) ให้ห่างจากที่ยันเท้าหน้า (front block)

ประมาณ $1\frac{1}{2}$ ฝ่าเท้าของตนเอง นั่งให้เข่าหลังและปลายเท้าห่างจากเส้นเริ่มต้นประมาณ $1\frac{1}{2}$ ฝ่าเท้าของตนเอง แขนทั้งสองตึง ห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ หรือให้นิ้วหัวแม่มือห่างกันพอประมาณ นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้กางออกจากกัน ชิดเส้นเริ่มศีรษะอยู่แนวเดียวกับหลัง แขนตั้งฉากกับพื้น

2. ท่าทางการออกวิ่งเมื่อได้ยินเสียงปืน “ปัง” เป็นการวัดความถูกต้องของท่าทางการออกวิ่งได้แก่ กอดเท้าไปข้างหลัง เข่าของขาหน้างอประมาณ 90 องศา เข่าของขาหลังงอประมาณ 120-140 องศา ยกสะโพกให้สูงกว่าหัวไหล่เล็กน้อย ลำตัวโน้มไปข้างหน้า หัวไหล่จะโน้มลงมือไปข้างหน้าเล็กน้อย หรือแขนตั้งฉากกับพื้น

3. ท่าทางขณะวิ่ง เป็นการวัดความถูกต้องของท่าทางขณะวิ่ง ได้แก่ การจัดลำตัวให้เอนไปข้างหน้า ระยะช่วงก้าวครั้งที่ ความเร็วคงที่ การแกว่งแขนให้ขนานกับหัวไหล่ แกว่งไปข้างหลังระดับสะโพก ข้อศอกงอ 90 องศา การวางเท้าด้วยส่วนนูนของฝ่าเท้าให้สัมผัสพื้นก่อนจังหวะถีบส่งให้ข้อเท้าเข้า และข้อต่อสะโพกเหยียดสุด

4. การวิ่งเข้าเส้นชัย เป็นการวัดความถูกต้องของท่าทางการวิ่งเข้าเส้นชัย ได้แก่ การวิ่งเร็วอย่างเต็มที่ ผ่านเส้นชัยไปยังจุดใดจุดหนึ่งข้างหน้าเลยเส้นชัยออกไปประมาณ 10 เมตร จะผ่านเส้นชัยให้พุ่งตัวใช้หน้าอกหรือเอียงหัวไหล่เข้าเส้นชัย แขนทั้งสองเหวี่ยงไปข้างหลัง เพื่อให้หน้าอกหรือหัวไหล่ยืดไกลออกไป เมื่อผ่านเส้นชัยแล้ว ค่อย ๆ ชะลอฝีเท้าลง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (con-

tent validity) โดยวิธีของ Rovinelli และ Hambleton เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของ ลักษณะพฤติกรรมกับทักษะการวิ่ง (IOC: Index of Consistency) โดยผ่านการพิจารณาจากดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

2. หาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) โดยการนำคะแนนในแต่ละทักษะของการทดสอบซ้ำ (test-retest) โดยใช้ระยะเวลาในการทดสอบห่างกัน 1 สัปดาห์ และนำคะแนนการทดสอบแต่ละทักษะมาคำนวณหาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) โดยนำผลของผู้ประเมิน 2 ท่าน ในแต่ละทักษะ มาหาค่าสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร มีค่า IOC ระหว่าง 0.90-1.00 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

2. ค่าความเชื่อถือได้ของแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ มีค่า 0.87 - 0.95 อยู่ในเกณฑ์ดี และดีมาก

3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ มีค่า 0.78-1.00 อยู่ในเกณฑ์ยอมรับ ดี และดีมาก

การอภิปรายผล

1. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ พบว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เป็นข้อสอบที่สามารถวัดความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเพราะวัดได้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการจริง ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2532) กล่าวว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 เป็นข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพราะวัดได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการจริง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาตชาย วงศ์รัตน์ (2546) ที่ศึกษาเรื่องการสร้างแบบประเมินค่าทักษะกรีฑาระยะสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มค่ายเนนวงศ์ จังหวัดจันทบุรี พบว่า แบบประเมินค่าทักษะกรีฑาระยะสั้น ที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญทิพย์ เป้นทอง (2548) ที่ศึกษาเรื่องการสร้างแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 200 เมตร สำหรับนักศึกษาโปรแกรมพลศึกษามหาวิทยาลัยกาญจนบุรี ที่ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินค่าตามเกณฑ์ของ Rovinelli และ Hambleton ซึ่งแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อดูจากผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบประเมินค่าในเกณฑ์ที่ดีมาก อาจเป็นเพราะผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านกรีฑาจริง โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย อีกทั้งผู้วิจัยได้ศึกษา

หลักการ ทฤษฎีของการสร้างแบบประเมินค่า และ ได้ศึกษาเอกสารและตำราเกี่ยวกับทักษะการวิ่ง 100 เมตร อย่างลึกซึ้ง จึงทำให้แบบประเมินค่าทักษะ การวิ่ง 100 เมตร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความ เทียงตรงเชิงเนื้อหา สามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรมที่ต้องการจริง

2. ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อถือได้ ของแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับ นักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ โดยวิธีการทดสอบซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า แบบประเมิน ค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้ดังนี้ ทำตั้งต้นการวิ่ง 100 เมตรเท่ากับ 0.95 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ทำทางการ ออกวิ่งเมื่อได้ยินเสียงปืน “ปัง” เท่ากับ 0.89 อยู่ใน เกณฑ์ดี ทำทางขณะวิ่ง เท่ากับ 0.91 อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก การวิ่งเข้าเส้นชัยเท่ากับ 0.87 อยู่ในเกณฑ์ดี อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาติชาย วงศ์รัตน์ (2546) ที่พบว่าแบบประเมินค่าทักษะ กริหาระยะสั้นที่สร้างขึ้น มีความเชื่อถือได้ อยู่ใน เกณฑ์ดีมาก และ บุญทิพย์ แป้นทอง (2548) ที่พบว่า แบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 200 เมตร มีความ เชื่อถือได้ อยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก

การที่ผลการวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็น เพราะแบบประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอน การสร้างอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ แต่ทักษะ 3 รายการที่ยังไม่ถึงระดับดีมาก อาจเป็นเพราะ ทำทางการตั้งต้นการวิ่ง สามารถสังเกตได้ชัดเจน ดังนั้นการให้คะแนนจะมีความชัดเจนไม่ยุ่งยาก จึงทำให้คะแนนของการทดสอบไม่แตกต่างกันมาก

3. ผลการวิเคราะห์ความเป็นปรนัยของ แบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับ นักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ

พบว่า แบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงค่าความเป็นปรนัย ดังนี้ ทำทางตั้งต้นการวิ่ง มีค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.94 อยู่ในเกณฑ์ดี ทำทางการออกวิ่งเมื่อ ได้ยินเสียงปืน “ปัง” มีค่าความเป็นปรนัยเท่ากับ 0.78 อยู่ในเกณฑ์ยอมรับ ทำทางขณะวิ่ง มีค่าความ เป็นปรนัยเท่ากับ 1.00 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก การวิ่ง เข้าเส้นชัยมีค่าความเป็นปรนัยเท่ากับ 0.91 อยู่ใน เกณฑ์ดี จากผลการวิจัยจะพบว่า ทักษะการออกวิ่ง เมื่อได้ยินเสียงปืน “ปัง” อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ อาจเป็นเพราะทักษะนี้ค่อนข้างใช้เวลาสั้น การ บังคับร่างกายตามจังหวะต่างๆ อาจไม่ครบถ้วนตาม ทักษะ อีกทั้งเป็นจังหวะที่รวดเร็ว ทำให้ผู้ประเมิน สังเกตได้ยาก สังเกตไม่ทัน ส่วนทักษะอื่นๆ นั้นจะ เห็นได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ดีและดีมาก ทั้งนี้ ผลการวิจัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาติชาย วงศ์รัตน์ (2546) ที่พบว่า แบบประเมินค่าทักษะกรีฑาระยะ สั้นที่สร้างขึ้น มีความเป็นปรนัยอยู่ในเกณฑ์ดี และ บุญทิพย์ แป้นทอง (2548) ที่พบว่า แบบประเมิน ค่าทักษะการวิ่ง 200 เมตร มีความเป็นปรนัยอยู่ใน เกณฑ์ดีถึงดีมาก

การที่ผลการวิจัยเป็นดังนี้ อาจเป็น เพราะการอธิบายรายละเอียดทักษะที่จะวัดของ แบบประเมินมีความชัดเจน ทำให้ผู้ประเมินมีความ เข้าใจตรงกัน สามารถให้คะแนนได้ตรงกับสิ่งที่ สังเกตได้ สรุปได้ว่า แบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเป็นปรนัยอยู่ ในเกณฑ์ดี และดีมาก มีเพียง 1 รายการที่อยู่ใน เกณฑ์ยอมรับได้ สามารถนำไปประเมินค่าทักษะ การวิ่ง 100 เมตร สำหรับนักศึกษา สถาบันการ พลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนหรือผู้ประเมินค่าที่จะนำแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้ ควรที่จะต้องศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับทักษะการวิ่ง 100 เมตร
2. ครูผู้สอนหรือผู้ประเมินค่าจะต้องชี้แจงรายละเอียดให้นักศึกษาที่เข้ารับการประเมินค่าทักษะ มีความเข้าใจวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการประเมินค่า และควรอธิบายขั้นตอน และสถิติวิธีการประเมินค่าที่ละรายการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างแบบประเมินค่าทักษะกรีฑาประเภทอื่นๆ สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา
2. ควรใช้เทคโนโลยีต่างๆ เข้าช่วยในการประเมินค่า เช่น ใช้กล้องวิดีโอถ่ายภาพเคลื่อนไหว เพื่อใช้ในการประเมินทักษะการวิ่ง 100 เมตร เนื่องจากบางทักษะเคลื่อนไหวเร็วมาก การวัดโดยการสังเกตด้วยสายตาปกติ อาจขาดความเที่ยงตรงได้ หากมีการถ่ายภาพวิดีโอไว้ จะสามารถย้อนภาพกลับมาดูทักษะย่อยต่างๆ ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การสร้างแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 100 เมตร สำหรับนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์จงบกล แก่นเพิ่ม ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์อติสา นิตธรรม ผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญส่ง โกสเส อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก ที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัย ผู้ประเมิน ผู้ช่วยวิจัยทุกท่าน และนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเจ้าของตำราทุกเล่มที่ผู้วิจัยได้ใช้ศึกษาค้นคว้าในการทำวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์จินตนา เทียมทิพร รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ ที่กรุณาให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล และช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

บรรณานุกรม

- ชาติชาย วงศ์รัตน์. (2546). การสร้างแบบประเมินค่าทักษะการระยะสั้นสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มค่ายเนนวง จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2537). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- บุญทิพย์ แป้นทอง. (2548). การสร้างแบบประเมินค่าทักษะการวิ่ง 200 เมตร สำหรับนักศึกษา โปรแกรมพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญส่ง โกสละ. (2547). การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สถาบันการพลศึกษา. (2548). หลักสูตรสถาบันการพลศึกษา ระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2548. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. (2546). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเพิ่มเติมพลศึกษา เล่ม 4 กีฬา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.

